

Rezoliucinė dalis

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja nedraudžiamos nacionalinės nuostatos arba praktika, kaip antai kolektyvinės sutartys, kuriose numatyta, kad kelis referencinius laikotarpius iš eilės nedarbingas darbuotojas teisės į mokamas kasmetines atostogas gali kaupti tik 15 mėn. perkėlimo laikotarpiu, kuriam pasibaigus teisė į šias atostogas prarandama.

(¹) OL C 234, 2010 8 28.

2011 m. lapkričio 10 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Jungtinė Karalystė)) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs prieš The Rank Group PLC

(Sujungtos bylos C-259/10 ir C-260/10) (¹)

(Apmokestinimas — Šeštoji PVM direktyva — Atleidimas nuo mokesčio — 13 straipsnio B skirsnio f punktas — Lažybos, loterijos ir kiti azartiniai lošimai — Mokesčių neutralumo principas — Mechanizuotas bingas, kai laimėjimai išmokami grynaisiais („mechanised cash bingo“) — Lošimo automatai — Nuo įstatymų nuostatų nukrypstanti administracinė praktika — Gynybos pagrindas, grindžiamas „deramu rūpestingumu“ („due diligence“))

(2012/C 25/14)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Jungtinė Karalystė)

Šalys pagrindinėje byloje

Iškovė: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atsakovė: The Rank Group PLC

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. Specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 13 straipsnio B dalies f punkto išaiškinimas — Lažybos, loterijų ir kitų mechanizuotų azartinių lošimų atleidimas nuo mokesčio — Mechanizuotas bingas, kai laimėjimai išmokami grynaisiais („mechanised cash bingo“) — Nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta skirtingas prekių ir paslaugų, kurios, vartotojo požiūriu, yra identiškos arba tenkina tuos pačius vartotojo poreikius, vertinimas PVM atžvilgiu — Skirtingas vertinimas atsižvelgiant į statomą sumą ir laimėjimo dydį — Mokesčių neutralumo principo pažeidimas?

Rezoliucinė dalis

1. Mokesčių neutralumo principas turi būti aiškinamas taip, kad skirtingo dviejų, vartotojo požiūriu, identišku ar panašiu paslaugų, tenkinančių tuos pačius vartotojo poreikius, vertinimo pridėtinės vertės mokesčio atžvilgiu pakanka, kad būtų nustatytas šio principo pažeidimas. Todėl toks pažeidimas nereikalauja, kad, be to, būtų nustatytas faktinis konkurencijos tarp šių paslaugų buvimas arba konkurencijos iškraipymas dėl minėto skirtingo vertinimo.

2. Esant skirtingam dviejų azartinių lošimų vertinimui, kiek tai susiję su atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio suteikimu pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio f punktą, mokesčių neutralumo principas turi būti aiškinamas taip, kad nereikia atsižvelgti į tai, jog šie du lošimai priklauso skirtingoms licencijų kategorijoms ir jiems taikoma skirtinga teisinė tvarka kontrolės ir reguliavimo srityje.

3. Siekiant mokesčių neutralumo principo atžvilgiu įvertinti, ar dvi lošimo automatų rūšys yra panašios ir pridėtinės vertės mokesčio atžvilgiu turi būti vertinamos vienodai, reikia patikrinti, ar šių rūšių naudojimas, vidutinio vartotojo požiūriu, yra panašus ir tenkina tuos pačius jo poreikius, o aplinkybės, į kurias šiuo atžvilgiu gali būti atsižvelgiama, yra visų pirma mažiausios ir didžiausios statomos sumos, taip pat laimėjimai ir tikimybė laimėti.

4. Mokesčių neutralumo principas turi būti aiškinamas taip, kad mokesčių mokėtojas negali prašyti grąžinti už tam tikras paslaugas sumokėtą pridėtinės vertės mokestį, teigdamas, jog buvo pažeistas šis principas, kai atitinkamos valstybės narės mokesčių administratorius praktikoje laikė panašias paslaugas nuo mokesčio atleistomis paslaugomis, nors jos pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus ir nėra atleistos nuo pridėtinės vertės mokesčio.

5. Mokesčių neutralumo principas turi būti aiškinamas taip, kad valstybė narė, kuri pasinaudojo Šeštosios direktyvos 77/388 13 straipsnio B skirsnio f punktu suteikta diskrecija ir atleido nuo pridėtinės vertės mokesčio bet kokių priemonių, skirtų azartiniam lošimams lošti, suteikimą, tačiau neatleido vienos tam tikrus kriterijus atitinkančių automatų kategorijos, atsakydama į šio principo pažeidimu grindžiamą prašymą grąžinti pridėtinės vertės mokestį, negali remtis tuo, kad ji su deramu rūpestingumu reagavo į naujos, šių kriterijų neatitinkančios automatų rūšies atsiradimą.

(¹) OL C 209, 2010 7 31.